

Nr 6/1954.

LAG- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande
Nr 6/1954 över landskapsstyrelsens framställ-
ning till Ålands landsting med förslag till
landskapslag angående fiske i landskapet
Åland. (Nr 13/1954).

Med anledning av förenämnda framställning får utskottet vördsamt
anföra följande:

§ 3. Denna paragraf är en av de viktigaste och mest ömtåliga i
hela lagförslaget. Fiskerätten har ju enligt svensk-finländsk rätt av
ålder ansetts vara en befogenhet, som ingår i äganderätten till vatten-
området. Denna rättsprincip har nu i lagförslaget uppluckrats rätt av-
sevärt. Emellertid har utskottet i princip ansett uppluckringen vara
betingad av praktiska samhällsekonomiska skäl.

Mom. 1. Med hänsyn till den betydelse strömmings- inkl. vassbuks-
fiske har för den yrkesfiskande befolkningen anser utskottet att
fångst av strömming och vassbuk med skötar, dock icke med krokskötar,
borde liksom mete höra till den allmänna fiskerätten, dock så att
strömmings- och vassbuksfisket skulle förutsätta åländsk hembygdsrätt
hos utövaren eftersom här närmast är fråga om näringsutövning i mot-
sats till fiske med mete.

Mom. 2. Utskottet anser att ett nytt andra moment borde införas,
som skulle medgiva rätt för envar inom byn bosatt person med åländsk
hembygdsrätt att bedriva fångst av strömming med krokskötar på sätt,
som föreskrives av fiskelag eller fiskevårdssammanslutning. En medlem
av utskottet har dock velat utelämna bestämmelsen om att fiskelaget
eller fiskevårdssammanslutningen äger föreskriva på vilket sätt fångs-
ten av strömming med krokskötar får ske. Emellertid anser utskottet i
övrigt att utelämnandet av sagda bestämmelse som skulle medföra, att
krokskötsfisket skulle ställas helt utanför fiskelagets alla befogen-
heter, i synnerligen hög grad kunde inskränka vattenägarens eller fiske-
rättsinnehavarens möjligheter att själv utnyttja sitt fiskevatten.
Dessutom skulle utelämnandet kunna inverka icke så ringa menligt på
fiskelagets möjligheter att så ordna fisket och fiskevattnets vård,
att fiskestammens fortbestånd, ^{icke äventyras} ehuru innehavaren av fiskerätt enligt
lagförslaget § 42 skulle hava lagstadgad skyldighet att på förenämnt
sätt ordna vården av sitt fiskevatten. Utskottet har även övervägt
möjligheten att inordna hela bestämmelsen om rätt till strömmingsfiske
med krokskötar under lagförslagets § 53, så, att detta slags fiske bleve
jämförbart med husbehovsfiske för inom byn bosatt person som icke har

fiskevatten. Emellertid har utskottet ansett att ett sådant inordnande under § 53 är praktiskt ogörligt.

Mom. 3. Med hänsyn till det ovan sagda har från detta moment utelämnats bestämmelsen om rätt till fångst av strömming och vassbuk med skötar. - Vidare anser utskottet att den i detta moment omförmälda allmänna fiskerätten visavi fångst av sik och flundra med nät samt av torsk, icke borde medges åt envar med åländsk hembygdsrätt, utan borde den förbehållas åt inom byn bosatta personer med åländsk hembygdsrätt. En sådan inskränkning visavi fjällfisket torde kunna anses så mycket mer på sin plats då rätten till strömmings- och vassbucksfisket utsträckts på i första momentet omförmäلت satt. - För att göra lagens tillämpning och lagens övervakning lättare, föreslår utskottet att gränsen för den i detta moment omförmälda allmänna fiskerätten fastställas till 10 meters djupt vatten i stället för 8 meters djupt. Detta med hänsyn till att våra sjökort äro så upprättade att upptill 10 meters djupt vatten är utmärkt med särskild färg. Man torde också kunna räkna med att de specialsökort, som i framtiden uppgöres, bliva mera tillförlitliga i detta avseende. Vidare anser utskottet att 100 meters avståndet icke skulle få räknas från vilket litet övervattensgrund som helst. Utskottet föreslår därför att 100 meters gränsen skall räknas från öar och holmar av minst 30 meters längd. Bestämmelsen därom att annan än i momentet omförmäld fisk, som kommer på redskapen, skall tillfalla vattenägaren, föreslås struken såsom oändamålsenlig.

Mom. 5. Momentet föreslås ändrat så att det får samma lydelse som i rikslagen. I den lydelse lagrummet har enligt landskapsstyrelsens förslag, skulle det kunna förorsaka tolkningssvårigheter, som kunde i synnerligen hög grad omintetgöra yrkesfiskarnas allmänna fiskerätt.

§ 6. Med hänsyn till Republikens Presidents beslut visavi landstingets framställning senaste vår angående landskapslag om lega av jord på landet i landskapet Åland, anser utskottet att § 6 borde strykas från föreliggande lagförslag. På grund härav skulle de följande paragraferna byta ordningsnummer.

§ 7 (8). Mom. 3. Samma rätt, ~~så~~ ^{och} gives arrendator att få arrendevillkoren ändrade vid ändrade förhållanden, borde också givas åt arrendegivaren.

§ 14 (15). Mom. 4. I lagförslaget anges iden som exempel på värdefull fisk. Utskottet har bytt ut exemplet ifråga mot braxen, enär utskottet icke anser iden värdefull, men väl braxen.

Mom. 5. Från definitionen för bottenfast redskap har uteslutits för-

utsättningen att redskapen skola stå längre än två dygn utsatta i en följd. En sådan stipulation skulle enligt utskottets förmenande enbart vara agnat att minska tilltron till lagens kraft på grund av lättheten att kringgå lagen.

§ 17 (18). Mom. 1 punkt 4. Minsta avståndet mellan knutarna i nät för fångst av annan än nämnd fisk anser utskottet kunna vara 37 millimeter eller 16 varv på 60 centimeter sträckt garn, i stället för av landskapsstyrelsen föreslagna 33 millimeter eller 18 varv.

Mom. 2. För att icke lagrummet skall börja med ordet "men" har detta ord strukits.

§ 20 (21). Fiske med trål i öppna havet eller i öppen havsfjärd borde icke begränsas till fiske med flytande trål, utan skulle fiske även med bottenrål tillåtas i samma utsträckning, ehuru detta fiske-sätt för närvarande anses måhända icke praktiskt inom de åländska vattnen.

§ 34 (35). Redaktionell ändring: bör vara "överstiga" i stället för "understiga".

§ 41 (42). Mom. 2. I stället för "äger landskapsstyrelsen förbjuda" föreslås "kan landskapsstyrelsen förbjuda". Med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet av i paragrafen omnämnd förseelse, bör landskapsstyrelsen, enligt utskottets förmenande, hava rätt att pröva huruvida stadgad påföljd skall påbjudas eller ej.

§ 43 (44). Mom. 4. Utskottet anser att moment 4 och 5 i lagförslaget borde strykas och ersättas med samma stadgande i tillämpliga delar som i rikets lag (§ 56 mom. 4): "I sådant syfte bör fiskelaget antaga stadgar, som böra underställas landskapsstyrelsens granskning". Att på sådant sätt, som av landskapsstyrelsen föreslagits, detaljföreskriva vad som bör ingå i fiskelagets stadgar, anser utskottet vara mindre lyckat. Ävenså anser utskottet den detaljerade bestämmelsen i lagförslaget om vad som skall hänföras till husbehovsfiske, icke taga tillräcklig hänsyn till de olika lokala förhållandena.

§ 46 (47). I stället för termen "förman" resp. "ställföreträdare" föreslår utskottet "ordförande" resp. "viceordförande". Ordet förman anses av utskottet närmast avse en arbetsförman.

§ 47 (48). = § 46.

§ 50 (51). Mom. 2. Enligt detta lagrum skulle i fiskelagets stadgar kunna bestämmas, att delägare i fiskelag eller annan person, som ådömts straff för brott mot stadgandena om fiske, under alla omständigheter måste förklaras förlustig sin rätt att bedriva fiske i fiskelagets vat-

ten. En sådan kategorisk bestämmelse anser utskottet vara omotiverad. Utskottet föreslår därför, att fiskelagets styrelse har rätt, men ej skyldighet, att åsätta sådant straff. Rikets lag är likalydande med utskottets förslag.

Mom. 3. Momentet har strukits. Utskottet anser det icke vara skäl att i lag intaga förbud för fiskelag att skuldsätta sig. En annan sak är att fiskelaget icke är ett rättssubjekt, som ur sakrättslig synpunkt skulle tillkomma äganderätt till olika förmögenhetsrättigheter.

§ 51 (52) = § 46.

§ 61 (62) = § 46.

§ 62 (63). Paragrafen har strukits. Om fiskevårdssammanslutnings rätt att skuldsätta sig gäller motsvarande det som sagts om fiskelags enahanda rätt under § 43 mom. 5. De följande paragrafernas ordningsnummer bliva på grund av denna uteslutning två enheter lägre.

§ 70 (72). En stilistisk ändring så att begreppet "på bar gärning" satts på logiskt riktig plats.

§ 75 (77). Mom. 1. Enär lagförslagets § 6 om åländsk hembygdsrätt som förutsättning för fiskevattensarrende strukits, har även detta moment om straff för åsidosättande av föreskrifterna om åländsk hembygdsrätt vid ingående av avtal om fiskevattensarrende, strukits.

§ 81 (83). Enär § 6 i lagförslaget strukits, strykes också passusen "utöver vad i § 6 föreskrivits".

§ 87 (89). I konformitet med vad som sagts under § 75, har utskottet strukit även det under denna paragraf ingående stadgandet, som har samband med stadgandet i den strukna § 6. De följande paragraferna få ordningsnumren 88 och 89.

Vid behandlingen av lagförslaget har utskottet såsom sakkunniga hört landskapsagronomen Ernst Johansson, fiskerilinstruktören Börje Moliis och landstingsman Evald Häggblom.

I utskottets nedannämnda ändringsförslag har icke medtagits sådana ändringar, som beträffande hänvisningsparagrafer i lagförslaget äro givna på grund av ändrade paragrafnumror. Dessa äro:

§ 15 (16) p. 5. Hänvisningen till 17 § ändras att gälla 16 §.

§ 28 (29). Hänvisningen till 28 § 3 mom. ändras att gälla 27 § 3 mom.

§ 29 (30). Hänvisningen till 28 § 4 och 5 mom. ändras att gälla 27 § 4 och 5 mom.

§ 38 (39) p. 2. Hänvisningen till 18 § ändras att gälla 17 §, hänvisningen under p. 3 till 24 § att gälla 23 § samt hänvisningen under p. 4 till 32 § att gälla 31 §.

§ 45 (46) mom. 2. Hänvisningen till 54 § ändras att gälla § 53.

§ 52 (53) mom. 5. Hänvisningen till 50 § 1 mom. ändras att gälla

49 § 1 mom.

§ 53 (54) mom. 3. Hänvisningen till 50 § ändras att gälla 49 §.

§ 54 (55) mom. 1. Hänvisningen till 50 § mom. 2 ändras att gälla

49 § 2 mom.

§ 60 (61). Hänvisningen till 60 § ändras att gälla 59 §.

§ 64 (66). Hänvisningen till 51 § 2 mom. ändras att gälla 50 §

2 mom. samt hänvisningen till 53 § att gälla 52 §.

§ 66 (68) p. 1. Hänvisningen till 40 § ändras att gälla 39 §.

§ 74 (76). Hänvisningen till 73 § ändras att gälla 71 §.

§ 79 (81). Hänvisningen till 15 § ändras att gälla 14 §.

Med beaktande av det ovensagda föreslår utskottet

att den i framställningen omförmälda landskapslagen antages, dock så att nedannämnda paragrafer få följande lydelse (de inom parentes angivna paragrafnumrorna avse paragraferna i landskapsstyrelsens lagförslag):

3 §.

Envar inom landskapet bosatt person är berättigad att idka mete samt, därest han har åländsk hembygdsrätt, fångst av strömming och vassbuk med skötar, förutom med krokskötar, i alla inom landskapet befintliga vattenområden, dock ej i frednings- eller fiskodlingsområde eller särskild för fiskens gång från ett vatten till ett annat anlagd fiskväg, eller inom 100 meter från dess in- och utlopp. Mete må likväl ej ske så nära annans bebodda strand, bad- eller annan liknande plats, att ägaren eller innehavaren åsamkas olägenhet.

Envar inom byn bosatt person med åländsk hembygdsrätt är berättigad att idka fångst av strömming med krokskötar på sätt, som föreskrives av fiskelag eller fiskevårdssammanslutning.

I vatten, som vid normalt vattenstånd är över 10 meter djupt och mer än 100 meter avlägset från ö eller holme av minst 30 meters längd, får envar inom byn bosatt person med åländsk hembygdsrätt bedriva fångst av sik och flundra med nät samt torsk.

Vid behov må genom landskapsförordning bestämmas, om visst fångst-sätt skall anses som mete.

Ej må fiske, varom i 1 2 och 3 mom. stadgas, så bedrivs, att fisket på fiskevattnets ägare eller arrendator tillhöriga not- eller storryssjeställen, som av dem sedvanligen begagnas, därigenom hindras

eller störes.

Vad ovan i denna paragraf är sagt gäller såväl skiftade som samfäll-
da fiskevatten.

Där särskilda skäl det påkalla, äger landskapsstyrelsen rätt att in-
om visst område och för viss tid inskränka eller helt förbjuda i 1, 2
och 3 mom. angivet fiske.

(6 §. utgår).

7 §. (8 §).

Då fiskerätt, som ej kan anses inskränka sig till husbehovsfiske,
utgives på arrende, skall för högst 25 år skriftligt arrendeavtal upp-
göras och bevittnas. Muntligt avtal, om vilket tvist uppstått, skall
underställas rätten, som äger fastställa avtalets giltighetstid och
övriga villkor efter vad utredningen förebragt. Ett sålunda fastställt
arrendeavtal äger samma giltighet som lagligen uppgjort arrendeavtal.

Vid förnyad utarrendering av vattenområde, beträffande vilket in-
gått i 1 mom. nämnt avtal, äger arrendatorn varje gång företrädesrätt
i förhållande till varje annan arrendesökande.

Där förhållandena så ändrats, att arrendator eller arrendegivare
har grundad orsak till missnöje med arrendevillkoren, är han berättigad
att draga saken under rättens prövning, och äger rätten bestämma skä-
liga arrendevillkor.

Arrendeavtal, som avses i 1 mom., är bindande även gentemot ny ägare
av vattenområdet, ifall arrendekontraktet icke innehåller annan stipu-
lation.

Ägare av vattenområde kan häva arrendeavtalet rörande fiskerätt
eller avstå från att förnya detsamma, om arrendatorn underlåter att
erlägga arrendeavgiften eller på annat sätt försummar sina skyldig-
heter, eller ock missbrukar sin fiskerätt och därigenom äventyrar fisk-
beståndet.

14 §. (15 §).

I strömmar, kanaler och sådana sund, kallade ledsund, som utgöra
enda eller huvudsakliga inloppet till innanför liggande vattenområde,
skall den, enligt 1 § i lagen om vattenrätt, i dylika vatten löpande
kungsådran hållas som fiskled liksom ock dess dubbla bredd så långt ut
i vattnet utanför kungsådrans mynning, att fiskens vandring ej hindras,
dock på en sträcka av minst 100 meter. Genom lokal fiskeristadga eller
genom förordning av landskapsstyrelsen kan fiskled förläggas även annor-
städes än där vattnet är djupast, eller i sund, där kungsådra ej löper,
om detta är till fördel för fiskens vandring.

Fiskled skall städse hållas fri från alla slag av stående redskap utom långrev och annat krokredskap, och får i övrigt endast mete och fiske med håv där förekomma. Då särskilda skäl föreligga, kan landskapsstyrelsen dock bevilja tillstånd till fiskleds stängande med visst redskap. - Med stående redskap avses sådant fiskredskap, som under tiden för fisket befinner sig på samma ställe.

I kanaler och diken, som särskilt anlagts för fiskens gång - fiskvägar - samt i kungsådra med mindre bredd än 20 meter är allt fiske förbjudet, om ej landskapsstyrelsen av särskilda skäl givit tillstånd därtill. Samma förbud gäller även inom en radie av 100 meter från in- och utloppet av sådan fiskväg.

I sund, bäckar och diken, där, enligt lagen om vattenrätt, kungsådra ej finnes, men värdefull fisk såsom braxen och gädda i nämnvärd grad uppstiger till lek, skall minst en tredjedel av bredden, där vattnet är djupast, lämnas fri för fiskens gång.

I vik, långsträckt fjärd eller sund, där kungsådra ej finnes, men fiskens gång till annans fiskevatten kan i väsentlig grad hindras av bottenfast fiskredskap, får sådant redskap ej utsträckas längre från stranden än till en tredjedel av vattnets bredd vid normalt vattenstånd. - Med bottenfast redskap avses i denna landskapslag sådana redskap som ryssjor och katsor, vilka äro förankrade i botten.

Insjö, som endast genom bäck står i förbindelse med annat vatten, kan med landskapsstyrelsens tillstånd avstängas för visst fiske i fiskevårdande syfte, om ej under- eller överbyggare därigenom tillskyndas nämnvärd skada. Det samma skall gälla i fråga om avstängning av bäck eller del därav. Genom avstängningen åstadkommen skada skall på anfordran ersättas.

17 § (18 §).

I redskap av garn skall minsta avståndet mellan knutarna, beräknat från dessas mittpunkt och då redskapet är vått och garnet utsträckt men ej spänt, i medeltal utgöra:

- 1) för fångst av nors och vassbuk 10 millimeter eller 60 varv på 60 centimeter sträckt garn,
- 2) för fångst av strömming 12 millimeter eller 50 varv på 60 centimeter sträckt garn,
- 3) för fångst av lax och laxöring 55 millimeter eller 11 varv på 60 centimeter sträckt garn, samt
- 4) för fångst av annan fisk 37 millimeter eller 16 varv på 60 centimeter sträckt garn.

I ryssja, som är högre än en meter, skall sagda avstånd vara 40 millimeter eller 15 varv på 60 centimeter sträckt garn.

Bestämmelserna i 1 mom. avse ej ålryssja, håv- eller garnredskap, som uteslutande användes för fångst av agnfisk, gärs eller spigg. Mät, som brukas för sådant ändamål får dock ej ha större höjd än 125 centimeter.

Skall strömming eller vassbuk hållas levande i not minst ett dygn är det tillåtet, att utbyta kilen mot en sådan i vilken avståndet mellan knutarna ej understiger 8 millimeter.

I fjällfiskryssja, som är avsedd för fångst av braxen och som har större höjd än en och en halv meter och för vars användning erfordras tillstånd av landskapsstyrelsen, skall minsta avståndet mellan knutarna i fiskhuset vara 75 millimeter eller 8 varv på 60 centimeter sträckt garn utom på en sträcka av 120 centimeter från dettas fäste vid den övriga delen av ryssjan.

Redskap av garn skall vara så telnat eller bandat, att maskorna däri hållas så öppna som möjligt.

20 §. (21 §).

Under islossningen och därefter till och med den 30 juni är notdragning och fiske med annat rörligt garnredskap än håv förbjudet. Detta förbud gäller dock ej strömmingsfiske med not i för ändamålet utmärkt notvarp samt drivgarnsfiske och fiske med trål i öppna havet eller öppen havsfjärd.

34 §. (35 §).

Tilloppskanal eller vattenledning till vattenverk skall vara försedd med galler eller annan anordning, som hindrar fisk från att komma in i vattenverket. Är sådant galler gjort av stavar, får avståndet mellan dessa ej överstiga 25 millimeter, om ej landskapsstyrelsen tillåtit användning av glesare galler.

Vid islossning eller issörjebildning kan dock här ovan nämnd anordning hållas uppdragen.

41 §. (42 §).

Innehavare av fiskerätt är pliktig att så ordna vården av sitt fiskevatten och sitt fiske, att fisk- och kräftstammens fortbestånd tryggas.

Bedriver innehavare av fiskerätt fiske eller kräftfångst på sätt, som äventyrar fisk- eller kräftstammens fortbestånd, eller tillåter fiskelag användning av fångstredskap i alltför stort antal i samfällt fiskevatten, kan landskapsstyrelsen förbjuda innehavare av fiskerätt att tillsvidare, under högst tre år, använda sig av sin fiskerätt eller

ock förordna om fiskerättens inskränkning. Lag samma skall vara, där andra föreskrifter för fiskets ordnande i samfällt fiskevatten icke iakttagas eller där av behovet påkallad fiskevårdssammanslutning ej kan fås till stånd, så ock där innehavare av fiskerätt i vatten, som står i förbindelse med annans fiskevatten, bedriver fiske på sådant sätt, att det länder annans fiske till uppenbar skada eller utgör hinder för annans åtgärder för det gemensamma fiskbeståndets bibehållande eller ökande i vattendrag, där vardera innehar fiskerätt. Förbudet kan träffa varje fiskerättsinnehavare, som är vållande till att fisket icke ordnas på sätt i denna landskapslag åsyftas.

Innan sådant förbud meddelas, som i 2 mom. säges, skall vederbörande beredas tillfälle att i den ordning landskapsstyrelsen bestämmer, avgiva förklaring i saken.

Förbud, som avses i 2 mom., skall av landskapsstyrelsen upphävas, där skäl till dess upprätthållande icke längre föreligger. Om förbud och dess upphävande skall kungörelse anslås på kommunens anslagstavla.

43 §. (44 §).

Delägarna i samfällt fiskevatten utgöra ett fiskelag.

Ägare till sådan lägenhet, som med stöd av lagen om inlösen av fisketorp (16/24, i rikets förf.) äger rätt till fiske på samfällt vattenområde, är delägare i fiskelag, på sätt därom är särskilt stadgat.

Fiskelaget åligger att inom sitt område så ordna fisket och fiskevattnets vård, att fisk- och kräftstammens fortbestånd icke äventyras.

I sådant syfte bör fiskelaget antaga stadgar, som böra underställas landskapsstyrelsens granskning.

46 §. (47 §).

Fiskelag äger för ett år i sänder välja för sig styrelse jämte ordförande och viceordförande.

Styrelsen äger bevaka fiskelagets fördel och företräder i ärenden rörande fiskevattnets nyttjande och vård fiskelaget mot enskild delägare och tredje man.

Rättegång angående fiskevatten får av styrelsen anhängiggöras, då delägarna vid fiskelagsstämma har fattat beslut. Delägare, som vid stämman motsagt beslutet, får ej påföras kostnad för målets utförande, överstigande värdet av den fördel, som kan visas hava genom rättegången tillförts honom såsom delägare i fiskevattnet.

Där styrelsen eller fiskelagsstämma besluter, att rättegång beträffande fiskevattnet icke skall inledas, är delägare likväl berättigad att utföra talan i saken. Vad därvid vinnes, tillfaller fiskelaget, och är

varje delägare pliktig att intill värdet av honom tillfallen fördel deltaga i rättegångskostnaderna.

Stämning, offentlig myndighets påbud eller annat meddelande skall anses hava delgivits fiskelag och dess styrelse, så snart styrelsens ordförande eller viceordförande i laga ordning fått del därav, och äga dessa tillse, att saken i god tid bringas till delägarnas kännedom.

47 §. (48 §).

Fiskelag, som består av högst fem delägare, är berättigat att utöva sin verksamhet även utan styrelse, i vilket fall dennes åligganden skola handhas av fiskelagsstämman, och är med avseende å sådan stämma gällande, vad om fiskelags styrelse är föreskrivet.

Fiskelaget är dock även i detta fall pliktigt att utse ordförande och viceordförande.

50 §. (51 §).

Användes fiskelags fiskevatten på annat sätt än att varje delägare eller innehavare av dennes fiskerätt idkar fiske på sätt fiskelaget närmare bestämt, skall inkomsten därav, såvida alla delägare icke an-norlunda överenskomma, fördelas mellan delägarna efter deras andel i vattenområdet, såvitt den icke erfordras för bestridande av fiskelagets utgifter.

I fiskelags stadgar kan bestämmas, att delägare i fiskelag eller annan person, vilken ådömts straff för brott mot stadgandena om fiske, genom beslut av fiskelagets styrelse för viss tid, högst två år åt gången kan förklaras förlustig sin rätt att bedriva fiske i fiske-lagets vatten.

51 §. (52 §).

Ordförande för fiskelags styrelse skall sammankalla extra stämma med delägarna i fiskelaget för visst uppgivet ärende, därest sådant påyrkas av delägare, företrädande minst en tiondedel av fiskelagets röstetal.

Har ej stämman hållits senast inom en månad från det ordförande bevisligen gjorts underkunnig om nämnda yrkande, äger landskapsstyrelsen bemyndiga någon bland sökandena att sammankalla stämman.

61 §. (62 §).

Beslutanderätt i fiskevårdssammanslutningens angelägenheter kan utövas av en delegation, som jämte suppleanter utsetts vid fiskelagsmöte, och som består av minst en representant för varje fiskelag och en eller flera företrädare för fiskevårdssammanslutningens enskilda fiskevattens-ägare.

Delegationen väljer inom sig styrelse samt styrelsens ordförande och viceordförande.

Stämning, offentlig myndighets påbud och annat meddelande skall anses hava delgivits sammanslutningen, så snart styrelsens ordförande eller viceordförande i laga ordning fått del därav.

Styrelsen företräder sammanslutningen gentemot enskild medlem av densamma och tredje man.

Består sammanslutning av högst fem medlemmar, må utsedd delegation utgöra dess styrelse.

(63 §. Utgår.)

.70 §. (72 §).

Ertappas någon på bar gärning med fiske i vatten, vari han icke äger rätt att idka av honom bedrivet fiske, eller anträffas i fiskevatten eljest fångstredskap, som ej tillhör någon till fiske berättigad, är innehavaren av fiskerätt, så ock vattenområdets ägare eller arrendator berättigade att omhändertaga båt eller därmed jämförligt fortkomstmedel och redskap, som vid sådant fiske använts, samt den därvid erhållna fångsten. Detsamma skall gälla där delägare i gemensamt fiskevatten eller arrendator av fiskerätt uppenbarligen överskrider sin fiskerätt eller vid fiske använder sig av förbjudet redskap eller fångstsätt eller ock bedriver fiske på plats, där detta är förbjudet, eller på otillåten tid. Omhändertagaren är skyldig att på anfordran uppgiva sitt namn och sin adress.

Önskar innehavare av fiskerätten eller vattenområdets ägare eller arrendator icke föranleda åtal för brottet, får han, dock ej i fall, som nämnas i 72 §, behålla båten eller det därmed jämförliga fortkomstmedlet och redskapen, intill dess den, som dem begagnat, styrkt sin identitet och erlagt lösen med ettusen mark. Erlägges denna ej inom en månad från det anmälan hos vederbörande polismyndighet gjorts om båtens och redskapens omhändertagande av innehavaren av fiskerätten eller ägaren eller arrendatorn till vattenområdet, skola de tillfalla denne.

Önskar innehavare av fiskerätt eller ägare eller arrendator av vattenområde, att åtal väckes, skall han snarast möjligt överlåta det innehållna godset, fångsten undantagen, åt polismyndigheterna för förvaring, till dess säkerhet ställs för erläggandet av böter, skadestånd och rättegångskostnader. Kan överlåtelse icke utan olägenhet äga rum, skall om godset och den plats, där det förvaras, lämnas meddelande till polismyndigheten, vilken äger bestämma, huru godset skall förvaras, till dess sagda säkerhet blivit ställd.

.75 §. (77 §).

Var, som i strid med denna landskapslag eller med stöd därav utfär-

dade bestämmelser:

1) använder förbjudet fångstsätt eller redskap eller håller sådant redskap i båt, på strand, i strandskjul eller annorstädes, där det är lätt åtkomligt för fångst;

2) olovligen fiskar i kungsådra eller annan fiskled eller eljest inom fredat område eller använder i och för sig lovligt fångstsätt eller redskap i vattendrag eller inomvattenområde, där dessas användan de är förbjudet;

3) på otillåten tid fångar fisk eller kräftor eller i sådant syfte håller redskap i vatten;

4) fångar undermåliga fiskar eller kräftor;

5) olovligen innehar, forslar, försänder, till avsalu uppköper eller håller, försäljer eller mot betalning serverar fredade eller undermåliga fiskar eller kräftor;

6) mot landskapsstyrelsens eller domstols förbud idkar fiske;

7) åsidosätter bestämmelserna om de anordningar, som tilloppskanal eller vattenledning skola anbringas, straffes med högst etthundra dagsböter, varförutom förbjudet redskap eller del därav eller dess värde ävensom olovlig transport- eller handelsvara vare förbrutna. Har vid fiske använts sprängämne eller äro omständigheterna eljest synnerligen försvårande, är straffet minst sjuttiofem dagsböter eller fängelse ej över två år, och skall i dessa fall jämväl olovligen använt, eljest tillåtet redskap och vid fiske begagnad båt eller dessas värde dömas förbrutna.

Den, som annorledes än i 1 mom. sägs, bryter mot denna landskapslag eller på grund av densamma utfärdade bestämmelser, straffes med högst sjuttiofem dagsböter, såvida icke gärningen annorstädes i lag är be- lagd med strängare straff.

Därom, till vilket straff den skall vara förfallen, som olovligen fiskar i annans fiskevatten eller på fredat område inom detta vatten eller överskrider den rätt honom såsom delägare i samfällt fiskevatten eller såsom arrendator eller utövare av fiskerätt med innehavarens av fiskevattnet tillstånd eller på annan grund tillkommer eller ock bryter träffat avtal eller beslut om utövandet av fiskerätt eller annorledes kränker annan tillkommande fiskerätt, stadgas i strafflagen.

81 §. (83 §).

Tredskar någon att fullgöra honom på grund av denna landskapslag åliggande förpliktelser, äger landskapsstyrelsen befogenhet att tvinga honom därtill vid vite eller låta utföra det försummade på underlåtarens

-13-

bekostnad.

(89 §. Utgår).

Mariehamn den 13 november 1954.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

V.L. Bertell.

Th. Eriksson.

Närvarande i utskottet: V.L. Bertell, ordförande, Albin Johansson, viceordförande, samt Nils Clemes, Ferdi Sjöstrand, Georg Wideman och Lennart Mattsson.